तथा च। आकारैरिङ्गितैर्गत्या चेष्टया भाषणेन च।
नेत्रवक्त्रविकारैश्च गृह्यते ऽन्तर्गतं मनः ॥५०॥

तत् तावदेनं भयाकुलं प्राप्य निर्भयं कृत्वा स्वबुद्धिप्रभावेन वशीकृत्य निजां साचिव्यपदवीं समासादयिष्यामि। करटक आह। अनभिज्ञो भवान् सेवाधर्मस्य। तत् कथमेनं वशीकरिष्यसि। सो ऽब्रवीत्। ५ कथमहं सेवानभिज्ञः। मयाहि तातोत्सङ्गे क्रीडताभ्यागतसाधूनां नीतिशास्त्रं पठतां यच्छ्रुतं सेवाधर्मस्य सारभूतं हृदि स्थापितं। श्रूयतां तच्चेदं।

सुवर्णपुष्पितां पृथ्वीं विचिन्वन्ति नरास्त्रयः।
शूरश्च कृतविद्यश्च यश्च जानाति सेवितुं ॥५१॥ १०
सा सेवा या प्रभुहिता ग्राह्यवाक्या विशेषतः।
आश्रयेत् पार्थिवं विद्वान् तद्द्वारेणैव नान्यथा ॥५२॥
यो न वेत्ति गुणान् यस्य न तं सेवेत पण्डितः।
न हि तस्मात् फलं किञ्चित् सुकृष्टाद्दृषरादिव ॥५३॥
द्रव्यप्रकृतिहीनो ऽपि सेव्यः सेव्यगुणान्वितः। १५
भवत्याजीवनं तस्मात् फलं कालान्तरादपि ॥५४॥
अपि स्थाणुवदासीनः शुष्यन् परिगतः क्षुधा।
अर्थैरेवात्मसम्पन्नां वृत्तिमीहेत पण्डितः ॥५५॥
सेवकः स्वामिनं द्वेष्टि कृपणं परुषाक्षरं।
आत्मानं किं न स द्वेष्टि सेव्यासेव्यं न वेत्ति यः ॥५६॥ २०
यमाश्रित्य न विश्रामं क्षुधार्त्ता यान्ति सेवकाः।
सो ऽर्कवन्नृपतिस्त्याज्यः सदापुष्पफलो ऽपि सन् ॥५७॥
राजमातरि देव्यां च कुमारे मुख्यमन्त्रिणि।
पुरोहिते प्रतीहारे सदा वर्तेत राजवत् ॥५८॥
जीवेति प्रब्रुवन् प्रोक्तः कृत्याकृत्यविचक्षणः। २५